

Aldırma

– İbrahim COŞAR · 08 Şubat 2010

ALDIRMA

Kirpiklerine düřtü kar taneleri
Günahını örtüverdi kentin
Sokakların gizeminde kaybolmuş aşklar
Ve şimdi bembeyaz gelinliğıyle
Süzülüverdi gözünden gece
Ayaz dondurmakta gözyaşlarını
Yanaklarda sıralı kristal yaşlar
Biten aşklar senfonisi dolaşır durur
Bu kentin daracık sokaklarında
Denizin homurtusu kayaya vurur
Ayazda kalınca vuslat
Çiğ altında yansa da yürek
Aldırma

Açlığına yansın kuşlar
Küçük kalplerin isyanı beyaza
Sevgin kaldı orta yerde bilesin
Sanma ki aklandı ihanetler
Gün gelir silinir sıcaklığında
Kara lekeler üstündeki beyaz sayfalar
Ve bir gün boynuna asarlar
Günahlarının vebalini
Aldırma

Saçlarına düřtü kar taneleri
Yılları beklemeden bir gecede
Çaresizliğe büründü kent
Gizemlerine saklandı sokaklar
Kar ve ayaz vurduysa umutlarına
Cam da çatlar taş ta çatlar bilesin
Ayrılık rüzgârı kavurur durur
Gizemli aşklar yaksa da yüreğini
Değil mi ki gönüller sevgiye muhtaç

Ayrılık da aşka dâhil der şair
Zaman değil midir? Her şeye ilaç
Aldırma

25.01.2010/Samsun

İbrahim COŞAR